

ธารพระพร

โดย ไท ดอนเทีย

“ทำไมผู้รับใช้ส่วนใหญ่ในชนบทจึงต้องตกอยู่ในสภาพทุกข์ทรมานเช่นนี้ ช่วยหาคำตอบให้หน่อยซีครับ” บรรทัดสุดท้ายของบทความเรื่อง “เสียงร้องจากแดนไกล” ในเพื่อนผู้นำฉบับที่แล้วความจริงนี้เป็นความเจ็บปวดอันร้ายลึกมาช้านาน ในใจของสิทธิชนผู้ปรารถนาเห็นงานพระเจ้าเจริญก้าวหน้า คริสเตียนชีวิตจิตวิญญาณดีผู้รับใช้มีความเป็นอยู่สุขสบายสมฐานะ ถึงเวลาที่เรากควรพูดและร่วมมือกันแก้ไข ข้าพเจ้าขอเสนอแนวคิดหนึ่งเด่นพี่น้อง

“ประวัติศาสตร์โปรเตสแตนต์ในประเทศไทย” โดย หน้า 1,2... การเริ่มต้นของคริสตจักรโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย ประกอบด้วยความกล้าหาญ ความรัก และความเสียสละอย่างสูงสุด... สภาพปี 1828 ทั้งในประเทศสยามและในสหรัฐอเมริกาแม้เป็นเวลาก่อนมีเรือกลไฟ, อากาศยาน, โทรเลขและวิทยุ, และก่อนมีการป้องกันโรคด้วยยา, ดีดีที, ยาฆ่าเชื้อโรค, ยาปฏิชีวนะต่าง ๆ ... อหิวาต์, ไข้รากสาด, โรคเกี่ยวกับเมืองร้อน, ไข้ทรพิษ, วัณโรค, และไข้ป่า... ประชาชนตายด้วยอหิวาต์โรคที่กรุงเทพฯ ในปี 1849 มียอดสูงถึง 35,500 คน อย่างน้อยมีฆนัณนารี 7 คน ก็ตายด้วยโรคนี้รวมทั้งศาสนาจารย์บุญฤทธิมิตชีส เอส.จี. แมคฟาร์แลนด์ ได้บรรยายไว้ในการเดินทางด้วยเรือโบมอร์จากนิวยอร์กสู่กรุงเทพฯ ในปี 1860 ว่า ได้ร่วมเดินทางกับฆนัณนารีอื่น ๆ อีก 5 คน “และไม่มีใครคนไหนหวังจะได้กลับไปเห็นบ้านเกิดอีก” รวมทั้งหมดมิชฆนัณนารีคณะโปรเตสแตนต์ที่ได้เสียชีวิตในระหว่างงานนั้น มีถึง 61 คน

กล่าวถึงเรื่องนี้เพราะมีเสียงว่าคริสตจักรประเทศไทยเจริญช้า เกิดจากมิชฆนัณนารียุคแรกสอนผิดสอนให้คนไทยเป็นฝ่ายคอยรับแทนที่จะเป็นผู้ให้ แท้จริงการกระทำของมิชฆนัณนารีและคริสเตียนไทยหลายท่านในยุคแรกเป็นแบบอย่างของการรับใช้ เสียสละความสุขสบาย ความมั่งคั่ง ทุ่มเทแม่ชีวิตตามมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์ อาจมีบ้างผิดเพี้ยนไปแต่มิใช่สิ่งน่าจดจำเป็นแบบอย่าง

“เสียงร้องจากแดนไกล” บ่งบอกถึงความขัดสนขั้นแค้นของผู้รับใช้ในชนบท ผู้เขียนเกิดบ้านนอกไม่คิดว่าคนเกิดตรงนั้นดีกว่าเกิดตรงนี้ การเสียสละของมิชฆนัณนารี และวีรชนคริสเตียนไทยยุคแล้วยุคเล่า พระกิตติคุณจึงแพร่อกไมทั่วประเทศ ดูเหมือนว่าเกิดผลในชนบทมากกว่าด้วยซ้ำมาถึงทศวรรษนี้ คริสตจักรชนบทส่วนใหญ่อ่อนกำลังรายได้ไม่พอเลี้ยงตนเอง ต้องขอความช่วยเหลือจากคริสตจักรในเมืองหรือต่างประเทศ หากขาดเงินช่วยเหลือกิจการต่าง ๆ ต้องหยุดชะงัก ผู้รับใช้ทำงานต่อไปไม่ได้ ส่วนคริสตจักรในเมืองหรือกรุงเทพฯ จำนวนมากซึ่งเข้มแข็งยืนบนขาตนเอง ขยายงานไปต่างจังหวัด

เสียงร้องจากแดนไกลเตือนให้รู้ว่ามิได้รับใช้พระเจ้าจำนวนหนึ่งซึ่งอยู่อย่างยากลำบากเดือดร้อน จะต้องระดมกำลังความคิด ทำงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สมาชิกถวายสิบลดเข้าคริสตจักรเพื่อเลี้ยงดูศิษยาภิบาลและผู้รับใช้ การประกาศขยายคริสตจักร, สงเคราะห์ผู้ยากไร้ งานคริสตจักรก็น่าชื่นใจ เมื่อผู้รับใช้พระเจ้ามีคุณภาพ ทำงานอย่างเข้มแข็ง ความเป็นอยู่ดี สมเกียรติสมฐานะ ธารพระพรหลั่งไหลมาอย่างเต็มล้นคริสตจักร ท่วมท้นไปสู่ที่ต่าง ๆ ไม่สิ้นสุด

ไม่ทราบว่าจะเป็นการรับอันถูกใจของ “เสียงร้องจากความคิดเป็นข้อสอนถึงคริสเตียนไทย ทั้งมวล ยากและทำทนายต้องอดทนร่วมแรงร่วมใจกัน โดยพึ่งพระคุณพระเจ้า เมื่อมองในด้านดี ปัจจุบัน กระแสการเจริญเติบโต ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจการเงินกำลังพัคแรงทางซีกโลกตะวันออก กระแสพระพรของพระเจ้าขึ้นอยู่กับ การเตรียมพร้อมของพวกเราที่จะต้องปรับเปลี่ยนชีวิต เพื่อรับสิ่งที่ดีกว่าซึ่งพระเจ้าเป็นผู้ประทาน

“พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า เพื่อว่าจะมีอาหารในนิเวศของเรา จงลองดูเราในเรื่องนี้ดูทีหรือว่าเราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้า และเทพรอย่างล้นไหลมาให้เจ้าให้หรือไม่ว?” (มาลาคีย์ 3:10)